בס"ד

יום **ה', יג' בתשרי** תשס"א (**12** באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **יג' בתשרי**, בשנת תשמ"ו(1986-5747), תוך כדי תקיפת יעדי מחבלים מדרום לצידון, נפגע אחד ה'פנטומים' שהשתתפו בפעולה. שני אנשי הצוות צנחו. הטייס חולץ בפעולה מהירה של מסוקי קרב. **הנווט, רון ארד, נלקח בשבי.**
בכך, החלה אחת הפרשות הכאובות שידעה ישראל, ושאנו שוב חיים היום, לאחר חטיפת 3 החיילים מאזור הר דב בשבת שעברה. 14 שנה לאחר שנפל בשבי, אין איש יודע מה עלה בגורלו של רון ארד. הקשר אתו, שנשמר בשנים הראשונות לשבי, נותק, וכל הגורמים העשויים לדעת מה גורלו – סוריה, איראן וארגון החיזבאללה – מכחישים כל קשר אליו.
מיד לאחר שנלכד, הועבר הנווט לאחד מפלגי הארגון 'אמל' השיעי. מנהיג הארגון, נביה ברי, הודיע שהטייס (?) נמצא בידיו. בשנתיים הראשונות, נשמר הקשר עם הנווט השבוי. מכתבים וקלטת ווידאו שלו הגיעו לישראל, ובאמצעות מתווכים אירופים, נוהל מו"מ על שחרורו. רון ארד הוחזק שנתיים וחצי בידי אנשי 'אמל'. לאחר מכן, הועבר לידי החיזבאללה, ומאז אבדו עקבותיו.
במהלך השנים, חטפה ישראל מספר בכירים בחיזבאללה כדי לברר מה עלה בגורלו, וכדי להשתמש בהם כבבני ערובה. אך ללא תוצאות. ישראל ממשיכה להטיל את האחריות לגורלו על איראן, העומדת מאחורי פעילותו של ארגון החיזבאללה. [ישראל 50]

לקראת חג הסוכות הבעל"ט:

"**באספך מגורנך ומיקבך**" [דברים **טז'** 13] ובתיכם מלאים כל טוב – דגן, תירוש ויצהר – למען תזכרו כי בסוכות הושבתי את בני ישראל במדבר בלא יישוב ונחלה. "**וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלוקיך זה ארבעים שנה במדבר, ויאכילך את המן, למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם.**" ולמה אני מצוה אתכם לעשות כך? "**כי ה' אלוקיך מביאך אל ארץ טובה** ... **פן תאכל ושבעת, ובתים טובים תבנה וישבת** ... **ורם לבבך ושכחת את ה' אלוקיך, המוציאך מארץ מצרים, המוליכך במדבר הגדול והנורא, נחש, שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים, המוציא לך מים מצור חלמיש, המאכילך מן במדבר אשר לא ידעון אבותיך למען ענותך ולמען נסותך להטיבך באחריתך. ואמרת בלבבך, כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה. וזכרת את ה' אלוקיך כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל...**" [דברים **ח'** 7-18]
ולכן, קבע הקב"ה את חג הסוכות בזמן אסיפת הגורן והיקב, וציוה לצאת אז מבתים מלאים כל טוב, לזכרון שלא היה להם נחלה ולא בתים לשבת, ולבלתי רום לבבם על בתיהם המלאים כל טוב.

ועוד: למה הברכה על ארבעת המינים נקראת על-שם הלולב דווקא?
כיוון שעלי הלולב רבים, ונפרדים זה מזה, וזה למעלה מזה. וכולם תלויים ודבוקים בשדרה – רמז לעם ישראל, התלויים ודבוקים לסיבת הסיבות, ולממציא הנמצאים, הקב"ה.

בשעה זו, שיוצאים מן הבית ויושבים "תחת כנפי השכינה", היא שעה טובה לקום ולהתהלך בארצנו הקדושה ולהגיד תודה להקב"ה על כל הטוב שהוא עשה, עושה ויעשה לנו, לעמו ישראל.
הדף יתחדש, בע"ה, באיסרו חג, כג' בתשרי, 22 באוקטובר. חג שמח!

כניסת שבת/חג (ב"ש): 16^{50}
צאת השבת/חג (ב"ש): 17^{47}

יום נעים, שבת שלום וחג שמח!